

Jūnijs 2019

Madonas Romas katoļu draudzes vēstis

KALNĀ

"Lai Tava Sirds –
man debess
vārti,
caur kuriem
jauna dzīve
sauc!"
(citāts no
garīgās
dziesmas)

MĪLESTĪBĀ NAV BAIĻU PAT NO CIEŠANĀM (SAL. 1 J 4,18)

Dārgie Kristū, svētceļotāji ceļā uz Debesīm! Mūsu priekšā šobrīd ir pati nopietnākā daļa no Rožukroņa apcerēm. Tā, no kuras cilvēks labprāt izvairītos; tā, ar kuru pasaule nevar tikt galā, jo tai, protams, nav tādu līdzekļu. Runa ir **par ciešanām**.

Domāju, ka katrs prātā vesels cilvēks teiktu: visi taču gribam dzīvot laimīgi, būt laimīgi, baudīt laimi! Tomēr: tā kā šī pasaule nav paradīze, tad grēka skartā daba un cilvēku kopiena neizraisa tikai laimi. Atliek jautāt: ko darīt ar neaizbēgamajām ciešanām, neērtībām un pārbaudījumiem?!

Patiesi ticīgajiem ir viena atbilde: **JĒZUS KRISTUS KRUSTS!** Tur mēs redzam, ka Dievs var "tikt galā" ar visu, jo **Dievs ir mīlestība!** Un var piebilst, ka, no vienas puses, tas nav nekāds jaunums. Kurai gan mātei vai kuram tēvam ir svešas ciešanas, neērtības un upuru nešana sava mīļotā bērna labā? Kurš no mums, mīlot otru cilvēku, nav izdzīvojis vēlmi mīļotā nodomā panest dažreiz neaptverami daudz?!? Jau Vecajā Derībā ir atrodami teksti, kas izsaka, ka Dievs – Mīlestība – grib panest daudz, un ciešanas ir kā vēl viena mīlestības izpausme, pat līdz nāves līmenim. Piemēri: "Vai var māte aizmirst savu zidaini un neapžēloties par savu miesīgu bērnu? Un, ja pat māte to aizmirstu, Es tevi neaizmirsīšu. Redzi, abu Savu roku plaukstās Es tevi esmu iezīmējis." (Is 49,15-16a); "Mīlestība ir spēcīga kā nāve, un tās karstums ir varens kā elle; tās versme ir ugunīga, un tās liesmas ir kā Dieva liesmas. Lieli ūdeņi nevar apdzēst mīlestību, nedz arī ūdens straumes to apslīcināt un nomākt." (Dz 8,6b-7a). Vai vēl skaidrāks teksts par mīlestības un ciešanu kopsakarību: "Taču viņš nesa mūsu sērgas un ciešanas, un mūsu sāpes viņš bija uzkrāvis sev, kurpretī mēs viņu uzskatījām par sodi-

tu, Dieva satriektu un nomocītu. Viņš bija ievainots mūsu pārkāpumu dēļ un mūsu grēku dēļ satriekts. Mūsu sods bija uzlikts viņam mums par atpestīšanu, ar viņa brūcēm mēs esam dziedināti." (Is 53,4-5)

Uz šī fona vērts atgādināt teicienu, kas pasaules cilvēkiem būs nesaprotams un par ieļauojumu, bet mums, kristiešiem, – pilnīgi skaidrs: "**Ciešanas ir mīlestības cits vārds.**"

Tomēr līdz laikam, kamēr mēs visi sasniesim tik augstu līmeni, ka šis teiktais šķitīs kā svaiga elpa, ir vērts atgādināt, ka pie tā katram ir jāaug! Šādu mīlestības un drosmes līmeni cilvēks parasti nesaņiedz vienas dienas garumā. Var pamanīt, ka katrs grib meklēt mierīgu, skaistu dzīvi; priecāties par piedzīvotiem brīnumiem, dziedināšanu un atbrīvošanu un tādēļ arī sekot šādu spēju līmeņa Dievam. Bet pieņemt patiesību par to, ka ir vērts ciest, lai parādītu mīlestību; ka pats Dievs vēlējās ciest cilvēces pestīšanas labā, un pēc tam katram sekot šādai pazemošanās Dievam nostājai – patiesi nav viegli.

Piemēru tam tālu nav jāmeklē; varam uzmanīgi uzlūkot pašu apustuļu loku. Dieva Vārds mums atklāti stāsta: "No tā laika Jēzus sāka skaidrot saviem mācekļiem, ka Viņam vajag iet uz Jeruzalemi un daudz ciest no vecākajiem un rakstu mācītājiem, un augstajiem priesteriem, un tikt nonāvētam, un trešajā dienā augšāmcelties. un Pēteris, ņēmis Viņu savrup, sāka Viņam aizrādīt, sacīdams: Nost to no Tevis, Kungs! Lai tas ar Tevi nenotiek!" (Mt 16,21-22; sal. Mk 8,31-32) Un turpmākajos Jēzus Vārdos atrodam paskaidrojumu, ka vēlme aizbēgt no ciešanām ir cilvēciska, pasaulīga: "Jēzus pagriezās un sacīja Pēterim: „Atkāpies no manis, sātan! Tu esi man par apgrēcību, jo tu nedomā to, kas ir Dieva, bet kas cilvēcis.”" (Mt 16,23) Tomēr Dievs vienmēr redz tālāk!

Līdzās Pētera „sūrās mācības” piemēram es gribētu likt citu piemēru – no Vissvētākās Jaunavas Marijas dzīves. Saņemot eņģeļa sveicienu, Viņa dzird: "Lūk, tu kļūsi grūta miesās un dzemdēsi Dēlu, un nosauksi Viņu vārdā Jēzus. un Viņš būs liels un sauksies Visaugstākā Dēls, un Dievs Kungs dos Viņam tēva Dāvīda troni, un Viņš valdīs pār Jēkaba namu mūžīgi, un Viņa valstībai nebūs gala." (Lk 1,31-33) Bet drīz pēc tik skaistas, cilvēciski gaidītas ziņas Viņa saņem citu apliecinājumu: "Simeons svētīja viņus un sacīja Marijai, Viņa mātei: „Lūk, Viņš ir likts par krišanu un augšāmcelšanos daudziem Izraēli un par zīmi, kam pretī runās” un tavas pašas dvēseli pārdurs zobens, lai atklātos daudzu siržu domas." (Lk 2, 34-35)

Dievs Marijai, bet arī katram no mums, liek augt līdz tādām pašāvēības un mīlestības līmenim, kuru sasniegšanai vairs nebaidīsimies no nekā. Tad cilvēka sirds ticēs – it kā par spīti pasaulei – pat tik tālu ejošam Dieva Vārdam kā, piemēram: "Nebīsties, jo Es tevi atpestīju; Es tevi saucu tavā vārdā, tu esi Mans! Kad tu iesi caur ūdeņiem, Es būšu pie tevis, un caur straumēm, tās tevi nepārlūdinās; kad tu iesi caur uguni, tu nesadedesi, uguns liesmas tev nekaitēs! Jo Es, Tas Kungs, tavs Dievs, Israēla Svētais, esmu tavs glābējs." (Is 43,1b-3)

Teiktā atbalsi mēs atrodam arī Jaunajā Derībā, piemēram, svētā Pāvila rakstos: "Kas tad mūs spēj šķirt no Kristus mīlestības? Vai bēdas vai apspiešanas, vai bads, vai kailums, vai briesmas, vai vajāšanas, vai zobens? (...) Es esmu drošs, ka ne nāve, ne dzīvība, ne eņģeļi, ne valdības, ne varas, ne tagadējais, ne nākamais, ne spēki, ne augstums, ne dziļums un neviena cita radība nespēs mūs šķirt no Dieva mīlestības, kas ir mūsu Kungā Jēzū Kristū." (Rom 8, 35.38-39)

Ceru, ka šis mazais ievadvārds palīdzēs iedziļināties noslēpumos, kuri cilvēkam nav tik viegli nedz saprotami, nedz pieņemami, bet aiz kuriem ir atrodama istā dzīvība, mīlestība un pats Dievs.

Lai Dievs dod, ka mēs – tāpat kā Pēteris – vairs nepretosimies Dieva mācībai un tam, ko Viņš gribētu darīt mūsu dzīvē, bet, izkopjot vajadzīgo pašāvēību, kļūsim paklausīgi aicinājumam, kuru toreiz Kungs teica apustulim (un šodien izsaka mums), apsolut ne tik vieglus dzīves apstākļus: "Bet to Viņš sacīja, norādīdams, kādā nāvē tas pagodinās Dievu. Un Viņš, to pateicis, sacīja tam: „Seko man!" (J 21,19) Ir vērts, jo "kas izturēs līdz galam, būs pestīts". (Mt 10,22b)

Lai Dievs mūs svētī! †
Pāvils, priesteris

Dzejas pieskāriens

Pāvils Kamola
DESMITĀIS NOSLĒPUMS

Sen iepriekš viņi pravietoja,
ka uz sniega hostijām
izaugs purpursarkana roze
un Jēriņa balss līdz mūžībai
skanēs klusi Līgavas dziesmās.

Tikai tad
lepnības koku mežā
naidīgie slepkavu sitieni...

Šodien
Nevainības Klusums,
apzīmēts ar slepenām Asinīm,
apgaismo ceļu
caur monstres lukturi
septiņi soļi uz priekšu
un no visiem altāriem
sveicina: „Miers jums!”
un jautā: „Vai ēdīs ar Mani zivi,
tev taču garš ceļš priekšā
līdz Debesskāpšanas kalnam?”

MODELES DARBA GAISMAS UN ĒNAS

Tas ir tik iekārojami – jaunām meitenēm kļūt par modelēm un publikai – kavēties pie eksponētā skaistuma. Tomēr aizvien biežāk izskan informācija par apdraudējumiem, ko modeļu darbs nes.

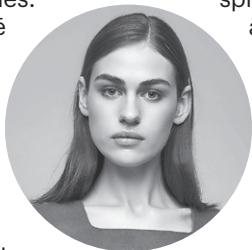
Kāds puisis maija modes skatē Sanpaulu saļimst un mirst (skatītāji to tulko kā daļu no šova). Latviešu modele Amerikā tikai pēc gadiem atzīstas par smagi piedzīvotu anoreksiju; cita drosmīgi vēsta par cikla problēmām un grūtībām ieņemt bērnu. Vēl arī seksuāla uzmākšanās, kas darbu pavada, vai cita veida apdraudējumi, ko meitenēm un pušiem prasījis ārējā skaistuma kults.

Madoniete **Laura Lazdāne** (attēlā) šobrīd dzīvo Šveicē. Apmeklē Cīrihes baznīcu, kur Svēto Misi svin angļu valodā. Atvaļinājuma laikā Laura piedalās dievkalpojumos mūsu baznīcā, un, tiekoties dzimtajā pilsētā, dalās pieredzē, ko guvusi, strādājot modeles darbā.

– Esmu dzimusi un augusi Madonā, beidzu Madonas Valsts ģimnāziju. Studēju Biznesa, mākslas un tehnoloģiju augstskolā Rīgā. To pabeidzu tālmācībā, jo pēdējā pusgadā biju aizņemta modeles gaitās.

Kā izdomāji kļūt par modeli?

Jau 15 gadu vecumā kopā ar māsu un māsiņu sūtījām pieteikumus modeļu aģentūrām. Bieži piedalījās Rīgas modes nedēļas pasākumos, demonstrēju tērpus. Nevarēju izlemt, vai doties modeles darbā uz ārzemēm, kavēt skolu vai palikt. Mācības tomēr liku pirmajā vietā, bet augstskolas pēdējā pusgadā nolēmu pamēģināt modeles karjeru. Devos uz Londonu, pieteicos vienā no aģentūrām, tā piedāvāja kastingus. Ja modele ieinteresē, tiek piedāvāts darbs. Uz Londonu pārcēlos 2016.

gadā, pēc tam modeles gaitas aizveda uz Milānu. Drīz sapratu, ka šis darbs nes milzīgu tukšumu. Modeles dzīvesveids un stress vairāk iztukšo, nevis piepilda. Bija spiediens no aģentūras, lai sejas āda vienmēr ir perfekta, ja parādās kaut mazākā pumpa, jāstreso – izskats un svars kļūst svarīgāks par visu. Gandrīz kā slimība vai apsēstība, jo jādomā tikai par to.

Bet maksā taču labi?

Ja vēlies nopelnīt, modeles darbs jāveic ilgstoši. Uzreiz aizbraucot, nav tā, ka birst miljoni. Dzīvošanas izmaksas ir lielas; ja dzīvesvietu nodrošina aģentūras, tas maksā vēl vairāk.

Saprotot, ka modeles darbu turpināt negribu, atgriezos Rīgā. Drīz pārliecinājos, ka atrastais darbs Latvijā arī ir nepieņemams. Strādāju *online* kazino, vadīju spēles. Darba vieta bija kārtīga, par darbiniekiem tur rūpējās, bet satiku ticīgus cilvēkus, kas lika aizdomāties par darba morālo pusi. Līdz tam Dievam ticēju – Madonā apmeklēju baznīcu, 2011. gadā no draudzes piedalījos pasaules jauniešu dienās Madridē. Tas bija milzīgs pavērsiens, jo draudzē jauniešu tobrīd bija maz, bet Madridē pēkšņi ieraudzīju tik daudz gados jaunu ticīgo! Biju kā apzīlbusi. Pēc tam iesaistījās Alfa kursā; bija arī periods, kad par ticību kautrējās. Dzīvojot Rīgā, no Baznīcas attālinājos. Iekšēji ticēju, dažreiz lūdzos, bet nesapratu, kāpēc jāiet uz grēksūdzi, jāpiedalās Misē. Sāku lasīt par pozitīvo domāšanu, iepazīnos ar kustību „New Age”, kur it kā stāsta par Dievu, bet viss sagrozīts, no kristietības tāls. Kad pēc modeles darba atbraucu uz Latviju, sāku tikties ar katoļiem un atgriezos Baznīcā. Dievs izmainīja sirdi, sapratu, ka nevaru

darīt jebko. Ja vēlos dzīvi uzticēt Dievam, nevaru atbalstīt to, kas pretējs baušļiem. Sāku citīgi lasīt Biblii, Jauno Derību, labāk iepazīnu Jēzu un darbu spēju zālē pametu.

Ko dari šobrīd?

Kopš decembra esmu Cīrihē. Dzīvoju šveiciešu ģimenē, auklēju viņu bērnus. Esmu saskaņā ar sevi, vēlos turpināt studijas, jo profesijā, ko apguvu augstskolā, strādāt nevēlos. Biznesa vide man nepatīk, ciņa par naudu nav saistoša. Gribu mācīties par audzinātāju, vēlos palīdzēt cilvēkiem.

Atskatoties, kas likās nepieņemams modeles darbā?

Tas nav normāli, ka visu laiku cilvēku bildē, mēra, vērtē pēc apkārtmēra vai svāra. Gribas domāt par iekšējo skaistumu, bet tur esi kā apsēsts ar savu ārēni. Modeles darbs neiet kopā ar ticību, jo būt vienkāršai, kautrīgai, pieticīgai ir neiespējami. Ko liek, tas jāvelk mugurā, nereti caurspīdīgi peldkostīmi utml. Žur-

nālos vai skatēs viss izskatās skaisti, bet ko tas prasa! Modelēm izplatīta ir anoreksija (nervozs apetītes zudums). Viņas badojas, riskē ar savu veselību, vai tas ir tā vērts? Tiek iestāstīts – ja nebūsi modele, būsi parasta meitene; ja nebūsi formā, nebūsi dzīvē nekas. Bet kristieši zina, ka visi esam Dieva bērni un vērtīgi esam visi. Jēzus atpirka mūs tik dārgi – ar savām Asinīm. Ja vērtību meklē ārēnē un neaizdomājies, kas cilvēku paceļ pēc būtības, kļūsti tukšs, uzmani tikai virspusējo.

Vai modeles ir pasargātas no miesas kāribas?

Meitenes no tā nav pasargātas. Es daudreiz piedzīvoju situācijas, kas varēja beigties dažādi, jo fotosesijās esi starp nepazīstamiem cilvēkiem, jābrauc uz nezināmām vietām – kas sekos, nevar paredzēt. Miesassargu jau nav, esi viens pats. Man bija 20 gadu, bet ir 16 gadus vecas modeles, notikt var viskautkas. Pēc tam stāstīt par to ir kauns, meitenes savus ievainojumus nes sevī visu mūžu.

Laura Lazdāne šobrīd dzīvo un strādā Šveicē, priecājas par sakopto vidi un apmeklē turienes katoļu baznīcu.

Bieži modeles tiek aicinātas uz dārgiem klubiem. Menedžerim par to maksā, ja klubā ir skaistas meitenes. Tur viņām ir bezmaksas dzērieni, un tādai, kura tikko sākusī modeles darbu, nekad nav bijusi līdzīgā vietā, tas ir kā klupšanas akmens. Es uz šīm ballītēm negāju, alkoholu nelietoju, bet bija meitenes, kas gandrīz katru vakaru devās izklaidēties. Ļoti slidens ceļš, haotisks darbs un neparedzams iznākums.

Cilvēka dabā tomēr ir eksponētis, parādīties labākam, skaistākam.

Sociālajos tīklos to redzam – meitenes un puisi liek savas bildes, lai citi vērtē un skatās. Esmu to pārslimojusi, man tas neliekas forši. Savos sociālajos tīklos lieku informāciju par Dievu. Kādreiz slēpu, ka esmu kristiete, tagad uzskatu – ja kādam varu palīdzēt, savu piederību ticībai noteikti jāapliecina. Ticībā koncentrējies uz citiem, nevis sevi. Tikai tā pasaule var kļūt labāka, ja mīli citus, nevis dari labumu tikai sev.

**Inese Elsīņa,
foto no personiskā krājuma**

VASARSVĒTKI MADONAS KATOĻU BAZNĪCĀ

Šogad ar uztraukumu un ilgām gaidījām Svētā Gara nosūtīšanas svētkus, arhibīskapa Zbigņeva Stankeviča vizīti, kā arī mūsu baznīcas 85. dzimšanas dienas svinības. Svētku gatavošanās procesā iesaistījās draudzes cilvēki no dažādu kalpojumu grupām.

9. jūnija rītā baznīca dievlūdžējus sagaidīja ar peoniju un meiju smaržām, Stirnieņu kora brīnišķīgo dziedājumu. Sākoties Svētajai Misei un baznīcā ienākot arhibīskapam un draudzes prāvestam Pāvilam,

radās iespaids, ka atveras Debesis. Ļoti izjutu Svētā Gara klātbūtni. Klusums, svinīgums, miers atspoguļojās ikviena sejā. Sprediķi saņēmām arhibīskapa universālo mācību. Ja Dievs vēlas ko pasludināt, nav vairs valodas vai saskarsmes barjeru, jo Gars ir viens, un ticība piepilda katru no iekšienes. Svētais Gars spēj daudzveidībā radīt vienotību. Viņš mūs dara brīvus un spējīgus Dievam sacīt „jā” no visas sirds.

**Veneranda Peļņa,
Andra Kļaviņa foto**

PASTORĀTA SVĒTCEĻOJUMS UZ LATGALI

18. maijā draudzes pastorāts devās kopīgā svētceļojumā, lai apmeklētu Sarkanu un Viļānu baznīcas un piedalītos Maija dziedājumos. Pa ceļam iegriezāties Stirnieņu baznīcā, spontāni piestājam pie skatu torņa un palūkojamies uz Teiču dabas rezervātu. Izdziedot laudes un skaitot Rožukroni, tuvojamies Sarkanu baznīcai. Tā sagaida saposusies ar ziedu kompozīcijām un baltām lentām par godu kristībām. Izrādās, šī vieta patik ne tikai Dievmātes svētgleznei, bet arī dažiem rīdziniekiem, kas nomainījuši lielpilsētas burzmu, pakalpo ar saviem talantiem vietējai draudzei. Pie draudzes mājas mūs sveicina prāvests Andris Jonāns. Labāku gidu nevar vēlētis, turpat divarpus stundas ar sirds degsmi viņš izrāda apkārtni un baznīcu.

Uz mirkli kalnā pie baznīcas mani pārņēma izjūta, ka atkal esmu Izraēlā, Svētību kalnā. Līdz Dievmātes Brīnumdarītājas svētgleznei, kurai piemīt dziedinošs spēks, ejam uz ceļiem. Neliels gabals, bet man tas liekas gana smags. Nez no kā uzrodas asaras un krietnu brīdi nerimstas. Grūti pat iedomāties, ka agrāk cilvēki rāpojuši uz ceļiem kilometru vai vairāk apkārt baznīcai, izlūdzoties dažādas žēlastības. Ar asarām acīs pie altāra kopā ar citiem dziedu Dievmātei veltītu dziesmu, skan arī kokle.

Pārsteigumi turpinās – Ilzes māsa mums pagatavojusi brīnišķīgas pusdienas no lauku labumiem. Baudām ekskluzīvu iespēju ēst brīvā dabā pie galda, kas

apklāts ar saimnieces austu lina galdautu.

Līdz Svētajai Misei Viļānos vēl laiks. Iebraucam Rēzeknes katedrālē. Pārsteidz šīs celtnes majestātiskums. Viļānos apskatām baznīcas apstādījumus, pagrabā ar saliektu muguru izstaigājam Krustaceļu. Misē sastopam ar brīnumu – no Lurdas Dievmātes statujas strāvo tik liela mīlestība! Gribas izstiept rokas preti Dievmātei un ienirt šajā bezgalīgajā mīlestībā.

Pie baznīcas sagaidām priesteri Rinaldu Stankeviču, vieni neriskējam meklēt Liuzeniku krustu. Šis krusts atrodas nelielā mājiņā. Tur dziedam Dievmātes litāniju, priesteris pastāsta par dziedājumiem plašāk. Pie krusta tauta sāk pulcēties trijos, četros dienā, ar

dziesmām un lūgšanām godina Jaunavu Mariju. Ne vienmēr klāt ir priesteris. Kopīgi nodziedam arī slavēšanas dziesmas. Tiek dalītas „značkas” – lapiņas, uz kurām rakstīts, kas jādara atlikušo maija mēnesi un kas – tuvākajā svētdienā. Priesteris ieteic sākt Maija dziedājumus pie krusta arī Madonā, lai nākamgad varētu braukt ciemos pie mums. Viņa stāstījuma ieinteresēti, uzmeklējam Boņuka krustu (k-filma „Cilvēka bērns”) jeb Kurpiniku krucifiksu. Pie tā bērnbībā lūdzies Boņuka prototips – rakstnieks Jānis Klīdzējs. Dodamies cauri Rikavai, seko pagrieziens uz Nagļiem, tur ceļa malā stāv meklētais krucifikss. Slavējot Dievu un Dievmāti, nodziedam vairākas dziesmas, un arī mājupceļš turpinās ar dziesmām.

Ineta Resne

„BAZNĪCU NAKTS” MŪSU DRAUDZĒ

Trešo reizi draudzē norisinājās kristīgās kultūras notikums „Baznīcu nakts”. Koncerts, slavēšana, radoši rotalīgas nodarbes bērniem, mākslas pieskāriens, vides mozaīka un vakara ugunskurs, neskatoties uz Madonas pilsētas svētku paralēlo piedāvājumu, uzrunāja daudzus. Pasākuma vienojošā tēma bija „Draudzība”. Draudzība, daloties ar otru tajā, kas pašiem ir vērtīgs. Draudzība ar lūgšanu, draugiem, mākslu, mūziku, sportu un gardu zupu.

Rasa Zariņa: – „Baznīcu nakts” 7. jūnijā sākās ar Svēto Misi. Pēc tās ļoti skaisti dziedāja Madonas jauktais koris. Bija arī slavēšana, kurā spēlēja gan kokles un ukuleles, gan akordeoni. Kaut bija diezgan karsts, varēju visu labi izbaudīt. Tas parāda, kā Dievs liek aizmirst savas problēmas, kad esam ar Viņu. Dziedājām Latvijas himnu – kā lūgšanu par mieru mūsu valstī. Pēc garīgās barības stiprinājāmies miesīgi. Bērniem bija darbnīcas svētoceļnieku namiņā. Latvijas simtgades noskaņās bija ielānāts skrējiens apkārt Madonai pa Latvijas kontūru. Šo kontūru šoreiz izbraucām ar velosipēdiem. Vakaru noslēdzām ap ugunsroku, dziedot slavēšanas dziesmas un piespēlējot mūzikas instrumentus. Man viss ļoti patika, bet svarīgākais, ka mēs, Madonas draudze, bijām kopā.

Aldona Gudrite: – Piedalījās Kunga Žēlsirdības pielūgsmes litānijas dziedāša-

nā. Spēks, kas nāca no kopīgās lūgšanas, bija milzīgs. Litānija uzsita emociju vilni, pēc šī dziedājuma radās milzīgs piepildījums. Ar prieku klausījās arī Madonas jaukto kori. Dziedātāju acis bija mirdzums, no viņiem plūda gaisma. Vēl minēšu mākslinieces Lauras Feldbergas darbus. Kad piegāju pie tiem, lai izvēlētos vienu, viss kopams aizrāva elpu. Skatoties zīmējumos, pie katra radās pārdomas un pēkšņi tajos ieraudzīju arī savas dzīves dažādos mirkļus.

Agate Liepiņa: – Pirmo reizi uzstājos ar ukuleļu ansambli. Dziesmu mācīšanās grūtības nesagādāja, jo mūzikas skolā mācos vijoli. Patika vāriet ziepes un liet sveces. Aizraujoša bija tangramu likšana, ko darījām, sacenšoties savā starpā. Arī rūpšanās kokā kopā ar citiem bērniem, kaut nebija iekļauta programmā, bija ļoti uzjautrinoša. Kad iestājās tumsa, forši bija sēdēt ap ugunsroku, dziedāt dziesmas un cept zefirus.

Izabella Spridzāne: – Bija ļoti jauki. Man patika, ka varēja taisīt sveces un ziepes, bet vislabākais bija ēšana, jo man garšo ēdiens. Nu bet par ukulelēm domāju, ka mums ļoti labi viss sanāca. Forši, ka bija tik daudz dziesmu, ko spēlēt. Patika arī Lauras Feldbergas zīmējumi. Ļoti skaisti, un tie ar tušas pildspalvu (melno) man īpaši patika. Tas deva tādu skaistāku veidu, jo, ja būtu ar zilo pildspalvu, tad nu es nezinu... Es ieteiktu visiem atnākt uz Baznīcu nakti!

Ināras Caunes un Aivara Zariņa foto

MADONAS APKĀRTNES KATOĻU DRAUDZĒM VELTĪTA IZSTĀDE

8. jūnijā Madonas Novadpētniecības un mākslas muzejā tika atklāta izstāde “Katoļu baznīca un ticība Madonas apkārtnē. Tuvplānā”, kas veltīta astoņām Madonas apkārtnes draudzēm. Izstāde tapa ļoti grūtos apstākļos, tādēļ vēl jo lielāks prieks par saņemtajām tik daudzām pozitīvajām atsauksmēm. Kopā ar kolēģiem centāmies veidot tādu izstādi, kas katoļticību ļautu ieraudzīt un iepazīt tuvāk ne tikai pašiem katoļiem, bet ikvienam interesentam. Vadmotīvs bija atziņa par ticību kā noslēpumu gan tiem, kuri tic, gan tiem, kuri netic, un sena paruna, ka “kā lūdzies, tā tici”, tādēļ mākslinieciskajā risinājumā īpaša loma tika ierādīta vārdiem “noslēpums”, “lūgšana”, “adorācija” un jautājumam “kāpēc?”.

Izstādes atklāšana sākās ar Daces un Jēkaba Sinātu skaistu muzikālu priekšnesumu. Sekoja muzeja direktores L. Zepas pateicība Madonas draudzei par sadarbību, Madonas novada domes priekšsēdētāja vietnieka Z. Gora apsveikums, muzeja izglītības nodaļas vadītājas Z. Grinval-

des apsveikumi, kā arī mana – kā izstādes autore – uzruna. Runāja klātesošie priesteri: Alberts Čimanovskis, Rihards Rasnācis un Pāvils Kamola. Madonas draudzes prāvests pr. Pāvils akcentēja krustu kā virsotni un mīlestību, kas nav viegla un uzreiz visiem saprotama. Priesteris aicināja pārkāpt krusta robežu un dalīties ar tiem dārgumiem, kuri ir mums katram, taču tajā pat laikā, saglabājot tiem piemītošo noslēpumu. Mans aicinājums bija izstādi nākt aplūkot vienu, jo tā ir intīma, radīta katra cilvēka individuālam ceļam ticības noslēpuma vai dārguma izziņai.

Paties prieks, ka 9. jūnijā izstādi aplūkot ieradās arī arhibīskaps Zbignevs Stankevičs, veltot tai atzinīgus vārdus. Viņš rosināja to vēlāk izlikt apskatei arī Rīgā, Svētā Jēkaba katedrālē. Arhibīskapu īpaši uzrunāja izstādē aplūkojamā M. Šķēla glezna “Pašportrets ar mirušo Patiesību” (2006).

**Līga Irbe,
Agra Veckalniņa foto**

MŪZIKA NO VIDUSLAIKIEM LĪDZ MŪSDIENĀM

12. jūnijā Madonas muzejā saistībā ar izstādi “Katoļu baznīca un ticība Madonas apkārtnē. Tuvplānā” norisinājās pasākums “Mūzika baznīcā no viduslaikiem līdz mūsdienām”. Tā bija tikšanās ar senās mūzikas ekspertu, dziedātāju profesoru Guntaru Prāni. Viesis aizraujošā veidā iepazīstināja ar senās mūzikas dziedāšanas tradīcijām, īpašu lomu ierādot tieši psalmu dziedāšanai. Klātesošie tika lutināti gan ar interesantiem balsu dziedājumu paraugdemonstrējumiem, rata liras spēli, gan varēja paši kopā ar viesi teoriju izbaudīt praksē, kļūstot par psalmu dziedātājiem.

Manuprāt, ikviens, kurš atnāca, aizgāja no pasākuma bagātīnāts un iedvesmots. Vēlreiz gribu pateikties no visas sirds ikvienam, kurš iestājās par to, lai šī izstāde muzejā būtu. Izstāde skatāma līdz 9. septembrim. Aicinu ikvienu atnākt, jo apmeklējums būs ne tikai ieguvums pašiem, bet apliecinājums plašākā mērogā, ka daļai sabiedrības ticība ir svarīga dzīves sastāvdaļa un reliģijai izstādēs un pasākumos ir jābūt vietai arī muzejā vai citās pašvaldības iestādēs un publiskās vietās.

**Līga Irbe,
Elīnas Krupko foto**

VEIDOS JĒZUS SIRDS FIGŪRU

Jūnijā katoļu Baznīca īpašā veidā godina Vissvētāko Jēzus Sirdi.

Turpinot maijā aizsākto iniciatīvu, kuras laikā draudzes bērni krāsoja zīmējumus un darbus veltīja Dievmātei, mēnesī, kad godinām vēl kādu Baznīcas dārgumu – Vissvētāko Jēzus Sirdi, bērni aicināti iesaistīties un izveidot Jēzus Sirds figūru. To var darīt, izmantojot dažādus materiālus, bet, ņemot vērā faktu, ka pie figūras darbs ir sarežģī-

tāks, strādāt kopā rosināta visa ģimene. – Lai attēlotu Jēzus Sirdi, galvenais ir atcerēties par diviem elementiem: tā vienmēr MĪL (ko parādām ar liesmu) un tā CIEŠ (tai ir ērkšķu vainags), – padomu sniedz priesteris Pāvils.

Darbu iesniegšanas datums ir 23. jūnijs. Paveikto varēsīm skatīt izstādē mūsu baznīcā.

Redakcija

VASARAS LITURĢISKĀS MŪZIKAS DARBNĪCAS

No 24. līdz 29. jūnijam Liepājā notiks Liturģiskās mūzikas darbnīcas, kuras vadīs poļu komponists un diriģents Pāvils Bembeneks.

Uz Liepāju, Sv. Dominika klosteri, kur galvenokārt ritēs šī aktivitāte, priestera Pā-

vila vadībā dosies arī pārstāvji no mūsu draudzes. Jāpiebilst, ka 12. aprīlī Madonā viesojās šī pasākuma dvēsele Kristīne Locika. Viņa interesentiem veltīja laiku un apmācību izvēlētā repertuāra sagatavošanā.

Inese Elsiņa

DRAUDZES ĢIMENES SVIN MĀTES DIENU

Mātes dienā draudzes ģimenes sagaidīja skaisti klāts galds ar baltu petūniju ziediem mammām, bet bērniem bija iespēja piedalīties burgeru darbnīcā – pagatavot mammai visgardāko hamburgeru un kā stiprinājumu iespraust tajā sirsniņu ar vēlējumu.

Jau vairākas reizes draudzes ģimeņu tikšanās lokā esam izmantojuši Radio Marija raidījumus „Mīlestības terapija”, ko vada kristīgie psihologi-terapeiti un arī ģimenes cilvēki – Ina Grasmāne un Marks Jermaks. Raidījumu katrs noklausāmies mājās, jo tas, kā jebkura terapija, pieprasa laiku vienatnē, bet tikšanās reizēs kopīgi dalāmies par dzirdēto. Šoreiz dalījāmies par tēmu „Jauno māmiņu garīgums”. Katras mammas dzīves ritums līdz ar bērna ienākšanu ģimenē ļoti mainās, tas tiek pakārtots bērna vajadzībām. Ar bērna ienākšanu patiesībā beidzas viena dzīve un sākas cita. Tas ir Dieva plāns, jo bērni ir visdziļākā sievietes terapija. Bērni sievieti dara veselu.

Kristīgajām mammām rodas jautājums, kā turpināt lūgšanu dzīvi, kad esmu

24 h diennaktī mamma? Tas ir sievietes iniciācijas ceļš – savienot nesavienojamo; savienot darbu ar ģimenes dzīvi, savienot lūgšanu ar ikdienas dzīvi.

Sieviete svarīgi iemācīties būt ar Jēzu visā, ļaut Viņam būt kopā ikdienas darbos, raizēs, priekos, sāpēs. Tad, kad baznīcā mamma uzmana un staigā pakaļ savam mazajam, jāmācās būt sirds atvērtībā uz Dievu un Viņa iedvesmām. Ja sieviete pieņem šo izaicinājumu, viņa var kļūt par cilvēku, kurš ir nepārtrauktā lūgšanā.

Jaunajai māmiņai tomēr jāprot sadzirdēt, noformulēt un parūpēties arī par savām vajadzībām. Ja sieviete ir darījusi to, kas viņu iedvesmo, viņai ir vairāk spēka izdarīt savus pienākumus. Tā ir sievietes gudrība – ieaudzināt visu ģimeni cienīt katra vajadzības, un tas izdosies. Kad sieviete īsteno savu vajadzību attiecībā uz Dievu (piemēram, atvēl dažas minūtes lūgšanai), viņa ierauga, ka dzīve sakārtojas un pietiek laika visam. Dažreiz pat sanāk izdarīt vairāk, nekā skrienot vāveres riteni.

Agnese Liepiņa

KORA BRAUCIENS UZ ĪDEŅU

Šodien, kad ārā ir 13 grādu silts, skats pa logu – ne īpaši milīgs, dzerot siltu piparmētru tēju, ļaujtos atmiņām par burvīgo 22. maija pēcpusdienu, kad kopā ar draudzes kora grupu devāmies uz Latgales pusi, lai baudītu kopā būšanu.

Priesteris Pāvils un septiņi koristi draudzes busiņā mērojām ceļu uz Lubāna ezeru. Norunātajā vietā mūs sagaidīja Anna Macāne, kas uzņēmās gides lomu un iepazīstināja ar apkārtnes interesantākajām vietām. Viena no tām – Teirumniku purva taka 800 m garumā, kas ieskauj purva ezeru, kurā peldējāmies. Ūdens – pasakaini silts! Gide atklāja, ka purvā ir jauki būt tieši pavasarī, kad purvs zied baltiņiem dažādu purva augu ziediem.

Ceļš tālāk veda uz 12. gs. Īdeņas pilskalnu. Atrodoties pilskalna virsotnē, pārņēma sirreāla izjūta – tāds plašums un miers visapkārt, kalna pakājē plašs lidzens ar Lubāna ūdenskrātuvi tālumā. Putnu balsis, tostarp dzeguzes neatlaidīgā kūkošana, kāda stirna, lauku miers. Daudz jauna uzzinājām par pilskalna vēsturi.

Kā jau Latgalē, svēta vieta ir ceļu krucifiksi. Netālu no pilskalna pietājam pie viena no krustiņiem, slavējam Dievu dziesmās un priestera Pāvila ģitārspēles, Ineses spēlētās ukuleles pavadijuma. Viss izvērtās tik sirsniņi un aizraujoši, ka slavēšana turpināja visus ieliskmot arī Jāņa un Annas Macānu mājās „Zvejnieki”. Vakariņās baudījām saimnieka vārīto gardo zivju zupu, kas ir viņa firmas ēdiens, ļoti veselīgs.

Klausoties stāstījumā par apkārtnes vēsturi un notikumiem, sirdis sildot ar slavēšanas dziesmām, laiks paskrēja nemanot.

Ceļā uz mājām uzskavējāmies tūrisma centrā „Bāka”, kur skatu tornī vēlreiz pamieļojām acis ar vareno Lubāna ezeru, nu jau naksnīgā tumsā. Lūdzoties Rožukroni, pateicīgi Dievam par laimīgo iespēju būt istajā vietā un laikā, atgriezāmies Madonā. Nu varam turpināt ikdienas gaitas, kalpojot draudzē, slavējot Dievu ar mūziku un dziesmām.

**Rīta Ozoliņa,
Ināras Caunes foto**

LĪGOJIET, LĪGOJIET, NAV VAIRS TĀLU JĀŅA DIENA!

Arī šogad, kā jau ierasts, draudze un citi labas gribas cilvēki aicināti kopīgi sagaidīt Jāņa Kristītāja dzimšanas dienu.

Šoreiz pulcēsīmies brāļu Jurjāņu muzejā „Meņģeļi” Ērgļu pagastā. Dzimšanas diena sākas ar saullēktu 24. jūnijā, tāpēc aicinām gatavoties uz līgošanu 23. jūnija pēcpusdienā un visu īso Jāņu nakti, nevis tikai līdz pusnaktij.

Pasākuma programma tradicionāla – sāksim ar vakara lūgšanu (vesperēm) Jāņa Kristītāja godam, pēc tam mielasts, aktivitātes, muzicēšana un dziedāšana, ugunskurs, pelde ezerā vai dīķī. Ja būs sagatavoti peldošie dabiskie plostiņi, tos arī varēs laist peldus ar

švecīti mugurā. Vēlamais apģērbs – tautiskās noskaņās, kas, cerams, lielai daļai būs sagatavots jau Kristus Miesas un Asiņu svētku procesijai, kad draudze kopā ar priesteri un Vissvētāko Sakramentu dosies pa Madonu.

23. jūnija pēcpusdienā uz „Meņģeļiem” līdz jāņem kaut kas odiem, lietum, garai zālei un peldei piemērots, kā arī pārtika, skaņu rīki, dziesmas un labs garastāvoklis. Jāņu vainagu darināšana un citi priekšdarbi, kas sagatavos dvēseli un miesu svētkiem, paredzēti laikā no pulksten 15, kad sākas ierašanās, līdz pulksten 18.

Aivars Zariņš

PIESAKIES SVĒTCEĻOJUMAM UZ AGLONU!

Draudzes atbildīgie uzsākuši darbu pie Aglonas svētceļojuma sagatavošanas. Jau izvēlēts maršruts, saskaņotas naktsmājas, tiek veidoti nepieciešamie izdales materiāli svētceļotājiem. Tāpat kā iepriekšējos gadus konferencēs svētceļojuma laikā nodrošinās un garīgo vadību veiks priesteris Pāvils, viņa labā roka būs Dāvis Ozoliņš.

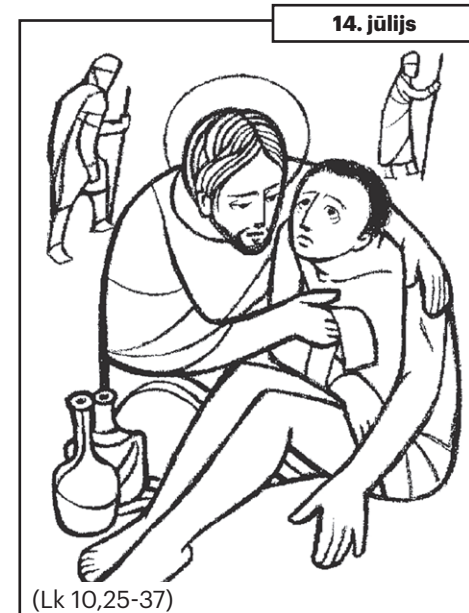
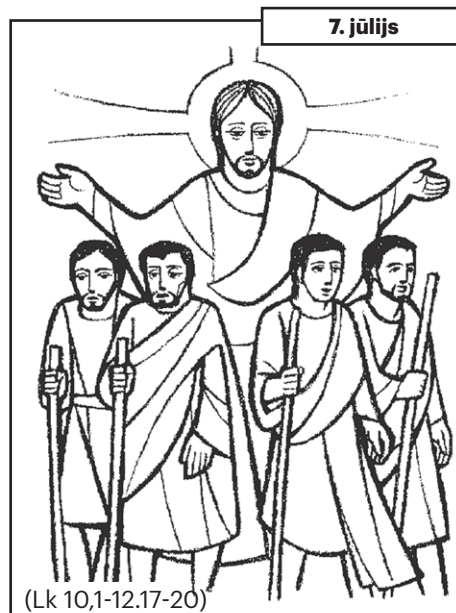
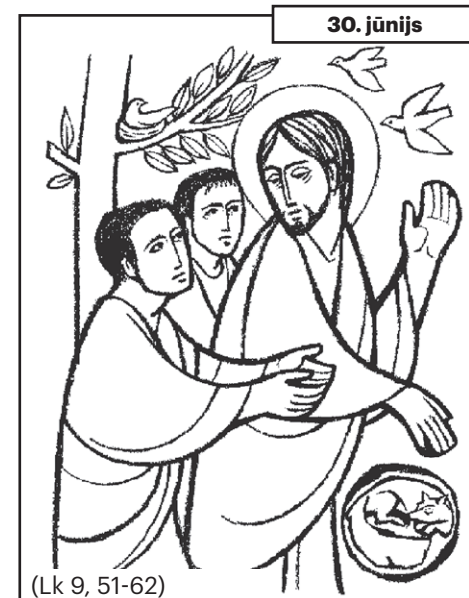
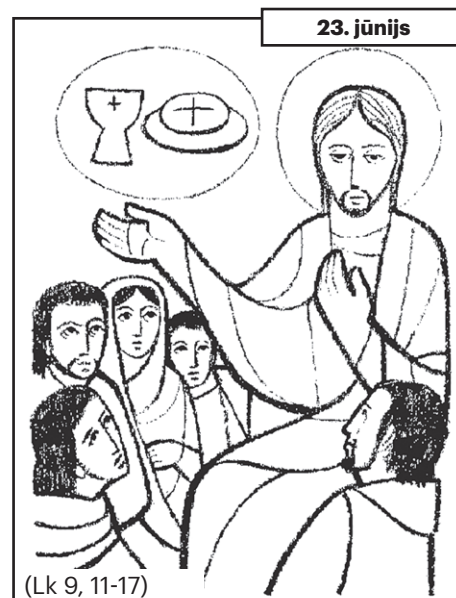
Ceļā paredzēta arī Klusuma diena uz vietas, kuras laikā jo vairāk ieklausīsimies Dieva Vārdā.

Svētceļojums plānots no 6. augusta līdz 13. augustam. Aglonā apmetīsimies teltīs netālu no bazilikas pie jau ļoti zināmas vietējās ģimenes.

Pieteikšanās svētceļojumam pie Agneses Liepiņas, **t. 26388710.**

Inese Elsiņa

Svētdienas Evanģēlijs

Draudzes vizītkarte

Madonas Romas katoļu draudze

Reģ. Nr. 90000463704
Adrese: Liepājas iela 13,
Madona, LV 4801
Konts: LV19UNLA0095132107450,
SEB BANKA
E-pasts: draudze@madona.lv
www.madonasdraudze.lv
www.draugiem.lv/madonasdraudze
www.facebook.com/madonasdraudze
Twitter: @Madonasdraudze

Prāvests Pāvils Kamola

Mob. tālr. 27464820,
e-pasts: psksamolla@gmail.com

Lūgšanu kapela

Raiņa iela 5.
Atvērta visu diennakti
Kontakti: Aivars Zariņš (t. 29429518),
e-pasts: aivarszar@gmail.com

Dievkalpojumu kārtība

Sv. Mise Madonas katoļu baznīcā
Pirmdien – plkst. 8
Otrdien, trešdien, ceturtdien, piektdien,
sestdien – plkst. 18.
Svētdien – plkst. 11 un 18

Lai saņemtu draudzes jaunumus
un iknedēļas pasākumu grafiku savā
e-pastā, ir jāpiesakās, rakstot uz e-pastu:
mdravize@gmail.com

Draudzes aktivitātes

Pastorāts

Laiks: katru ceturtdienu plkst. 19
Vieta: Valdemāra bulvāris 18
Kontakti: Anita Cibule (t. 26464574)

Ģimeņu tikšanās

Laiks: katra mēneša otrajā svētdienā plkst. 13
Vieta: Valdemāra bulvāris 18
Kontakti: Agnese Liepiņa (t. 26388710)

Vīru vakari

Laiks: katra mēneša otrā otrdienā
Vieta: pie draudzes vīriem
Kontakti: Aivars Zariņš (t. 29429518)

Kalpošana slimnīcā

Vieta: Madonas slimnīcas kapela
Kontakti: Emīlija Lietaviete (t. 27827873)

Kalpošana pensionātā

Vieta: Mārcienas pensionāts
Kontakti: Antoņina Žurovska (t. 24200033)

Draudzes koris

Aicina dalībniekus visās balsu grupās
Kontakti: Kristaps Šķēls (t. 26610129)

Senioru brokastis

Laiks: katra mēneša trešā trešdienā
pēc rīta Mises
Vieta: Svētceļnieku mājiņa
Kontakti: Veneranda Peļņa (t. 26592737)

Bībeles stunda

Laiks: otrdien plkst. 19.15
Vieta: Valdemāra bulvāris 18
Kontakti: Aija Mālniece (t. 26253927)

Draudzes vecākie

Veneranda Peļņa (t. 26592737)
Mareks Kušners (t. 26481566)

Izdevumu „KALNĀ” veidoja:

Priesteris Pāvils Kamola (t. 27464820),
Aija Mālniece (t. 26253927), Agnese Liepiņa
(t. 26388710), Inese Elsiņa (t. 29207585).
E-pasts: mdravize@gmail.com

Uz vāka – Alises O'Salivasan zīmējums.
Lappušu nosaukumos – citāti no Psalmiem.
Makets: Aina Pidika.
Iespiests: SIA „Latgales druka”.
Viena eksemplāra cena ir 0,30 EUR.